

پاکو دِ لوسیا و خانواده

دون ئی پوهرن

ترجمهٔ هما دادبین

Shiraz-Beethoven.ir

شیراز
موسیقی و هنر

۱۳۸۹

فهرست

۱	پیش‌گفتار
۳	مقدمه
۵	طرح جامع
۷	- آنتونیو، پدر خانواده
۲۶	- ماریا، دختر
۳۰	- رامون د'آلخسیراس
۴۶	- آنتونیوی پسر
۵۰	- په‌په د'لوسیا، سومین فرزند پسر
۶۱	- پاکو د'لوسیا، چهارمین فرزند پسر
۶۱	- سال‌های تعلیم و تربیت
۶۹	- عزیمت به مادرید
۷۴	- اوضاع اجتماعی اسپانیا

Shiraz-Beethoven.ir

- ۸۰ - صفحه‌ها
- ۸۲ - کار با پاکو تثبیت می‌شود
- ۹۸ - صفحه‌های همراهی
- ۱۰۳ - کلیات
- ۱۰۷ - صفحه‌های آینده
- ۱۰۷ - پاکو و موسیقی جاز
- ۱۱۵ - پاکو و موسیقی کلاسیک
- ۱۲۶ - پاکو و سینما
- ۱۲۷ - سری کنسرت‌های دور دنیا
- ۱۳۵ - افتخارات و جوایز
- ۱۳۷ - ازدواج و خانواده
- ۱۳۹ - جزئیاتی در نوازندگی گیتار
- ۱۴۴ - شخصیت پاکو
- ۱۵۵ - یادداشت‌های مخصوص
- ۱۶۸ - درباره نویسنده
- ۱۶۹ - فهرست معانی
- ۱۷۱ - کتاب‌شناسی
- ۱۷۲ - عکس‌ها

مقدمه

هدف این کتاب این است که تاریخ معاصر فلانکو را بازگو کند. البته آن گونه که این خانواده خارق‌العاده آن را تجربه کرده است. کتاب با شرح زندگی پدر خانواده، آنتونیو، گیتاریست جشن‌ها و مجالس شروع می‌شود، در ادامه به شرح سیر پیشرفت فرزندان او پرداخته می‌شود که اوج آن، شرح نوازندگی سحرآمیز فرزند کوچک و عزیزدردانه خانواده است.

در این کتاب خواهیم دید چگونه آنتونیو، پدر خانواده، طرح جامع خود را در زمینه آموزش فلانکو به فرزندان خود به پیش می‌برد، طرحی که نتیجه آن تحول و پیشرفت جریان فلانکو تا امروز است.

هنگام خواندن این سرگذشت، فرصت مشاهده تغییرات عظیمی را خواهیم یافت که در زمینه فلانکو در هنر و در روش

زندگی، طی قرن بیستم، صورت گرفته است. همچنین در این کتاب علت‌های این دگرگونی و نتایج حاصل از آن را بررسی خواهیم کرد. در این بررسی برخی از اصول مردم‌شناسی و جامعه‌شناسی نیز دخالت دارند که امیدوارم نه فقط برای شیفتگان فلانکو، بلکه برای علاقه‌مندان به رویدادهای اسپانیا نیز بسیار جالب توجه باشد.

پیشنهاد می‌کنم یادداشت‌هایی که در پایان کتاب آمده است، در جای خود خوانده شوند، زیرا که این امر خواننده را در درک بهتر موضوع این کتاب یاری خواهد کرد. عددهای داخل قلاب [] مربوط به یادداشت‌های مخصوص آخر کتاب است و نشانه‌ی * نیز مربوط به فهرست معانی است.

خواننده اسپانیایی باید در نظر داشته باشد که آگاهی از توضیحاتی - که ظاهراً بی‌جهت می‌نمایند - برای کسانی که در بسیاری موارد با تمام آن چه مربوط به اسپانیا است (اصطلاحات، عبارات، آداب و رسوم، جغرافیا و غیره) آشنا نیستند، ضرورت دارد.

طرح جامع

برنامه‌ای که آنتونیو سانچس پسینو^۱ طرح‌ریزی کرد

مرحلهٔ اول، پرورش فرزندان به نحوی که آن‌ها هنرمندان فلامنکو بشوند، بدون آن که رنج و خستگی و حقارت زندگی هنرمندان مجالس بزم را تحمل کنند، رنجی که انسان را از پا در می‌آورد و خوار و خفیف می‌نماید.

مرحلهٔ دوم، مرحله‌ای که دیگر استعداد خارق‌العادهٔ پاکو شناخته شده است، و او باید این فرصت را فراهم سازد که پاکو در دنیای گیتار فلامنکو به مقام برجسته‌ای برسد، و این هدف اصلی را پی‌گیری کند که از او بزرگ‌ترین و کامل‌ترین گیتاریست تاریخ فلامنکو را بسازد (منظور در عین حال نواختن گیتار در همراهی و کنسرت، و همچنین پی‌ریزی مکتب خود او در نوازندگی است).

آنتونیو، پدر خانواده

ابتدا به جو کلی و همچنین فضای موسیقی و هنر فلامنکویی که آنتونیو در آن به دنیا آمد نظری می‌افکنیم. آنتونیو سانچس پسینو، در پنج فوریه ۱۹۰۸ در بندر آلیخیراس^۱ متولد شد. در آن دوران، همان طور که همیشه در اسپانیا معمول بوده است، بخش اعظم ثروت کشور در دست اقلیت انگشت‌شماری بود. اگر کسی درون این گروه برگزیده به دنیا می‌آمد، زندگی خوش و لذت‌بخشی داشت، و می‌توانست ثروت خود را برای همه نوع سرگرمی و تفریح و لذت از جمله فلامنکو خرج کند. ولی اگر کسی بین توده‌های تنگدست به دنیا می‌آمد، برای اینکه در زندگی خود کسی شود، ناچار بود تمام عمر عرق بریزد تا وضع زندگی خود را کم و بیش رو به راه کند. واضح است که در آن روزها زندگی و آمال و

آرزوهای مردم با زندگی و آمال و آرزوهای امروز، واقعاً متفاوت بوده است. در آن روزگار انگیزه مالکیت فقط در طبقه مرفه وجود داشت، زیرا به دست آوردن اموال مادی برای مردم تهیدست تصورناپذیر بود. آن چه توده مردم برای آن در تلاش بودند، فقط رفع احتیاجات کاملاً ضروری زندگی بود: سقفی برای خوابیدن، غذایی برای زنده ماندن، لباسی ساده، و کمی تفریح، که آن را خود برای خود مهیا می ساختند. مذهب، فلسفه لازم برای قبول چنین وضع نابرابری را فراهم کرده بود. در ضمن برای برخی از مردم بی چیز امکان دسترسی به تعلیم و تربیت ابتدایی را فراهم کرده بود، و این دست کم برای تنگدستان راه گریزی از بی سواد بودن. بسیاری از مریبان، مبلغان مذهبی بودند، به خصوص در مناطق پرجمعیت تر که اکثر صومعه ها در آنجا قرار داشتند. در روستاهای بسیار کوچک، برای حمایت از انجمن های مذهبی، مدارس دولتی ترجیح داده می شد. و اغلب تنها یک معلم، مسؤل اداره مدرسه در روستا بود، و در غیر این صورت تعلیم و تربیت در آن منطقه اصلاً وجود نداشت و هنگامی هم که مدرسه وجود داشت، خانواده ناگزیر بود با فرستادن فرزند خود به مدرسه از دستانی که کاری از آن ها ساخته بود، صرف نظر کند. آنتونیو سانچس پسینو این شانس را داشت که به او اجازه بدهند، چند سالی را که برای یادگیری دوره ابتدایی لازم بود، به مدرسه ای مذهبی برود.

واقعیت این است که رؤیای زندگی اسپانیایی، به همان مفهوم رؤیای زندگی آمریکایی، به جز برای گاوبازان و هنرمندان موفق،